

- Komisija neturėjo kompetencijos priimti Gairių, nes Europos teisės aktų leidėjas apribojo kompetenciją energetikos srityje. Pagal SESV 194 straipsnį technologiškai neutralios atsinaujinančios energijos paramos schemos negali būti paliktos valstybių narių kompetencijai, nes jomis pažeidžiamos suverenios energetikos teisės. Europos Komisija nėra ES teisės aktų leidėja ir ji negali naudoti gairių, kad priimtų „quasi-teisės aktus“, kurie prieštarautų antrinei ES teisei, t. y. Atsinaujinančios energijos direktyvai 2009/28/EB.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su pareigos nurodyti priežastis pažeidimu.
- Priimdama Gairės Komisija pažeidė pareigą nurodyti priežastis ir tai yra esminis procedūros reikalavimų pažeidimas. Nei pačiose Gairėse, nei Poveikio vertinime nėra pakankamai pateisinimo pasirinktai politikai reikalauti iš visų valstybių narių iš esmės priimti technologiškai neutralią siūlymų teikimo sistemą atsinaujinančiai energijai paremti.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su tariamu proporcingumo principo pažeidimu.
- Komisija Gairėmis pažeidžia proporcingumo principą, nes Gairėse siūlomi instrumentai yra netinkami deklaruojamiems tikslams skatinti siekti ES atsinaujinančios energijos tikslų mažinant iškraipantį poveikį. Šie instrumentai yra neproporcingi, nes jais sukuriama pernelyg didelė našta valstybėms narėms, kurios beveik visos turi pertvarkyti savo atsinaujinančios energijos paramos schemas, ir individams, kurie patirs papildomų administracinių sunkumų, dalyvaudami konkurencingose pasiūlymų teikimo procedūrose.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su įgaliojimų viršijimu.
- Gairėmis viršijami Komisijos įgaliojimai. Atrodo, kad Gairėmis Komisija stengiasi sureguliuoti teisės aktais sritį, kurioje ES teisės aktų leidėjas neturi kompetencijos, ir mano, jog priemonėmis, kuriomis pirmiausia siekiama suderinti paramą atsinaujinančiai energijai ES, būtų siekiama užtikrinti tam tikrų valstybės pagalbos priemonių suderinamumą su vidaus rinka.

2014 m. rugsėjo 26 d. pareikštas ieškiny s byloje *Omega/Vidaus rinkos derinimo tarnyba*

(Byla T-695/14)

(2014/C 409/78)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Omega International GmbH* (Bad Oldeslojė, Vokietija), atstovaujama advokato J. Becker

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2014 m. liepos 18 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) penktosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1037/2014-5 ir ženklą, kurio paraiškos numeris yra 12 174 215, įregistruoti kaip prekių ženklą,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklas, su kuriuo susijęs ieškiny s: vaizdinis prekių ženklas, vaizduojantis juodai baltą piešinį, 3, 5, 32 ir 33 klasių prekėms ir paslaugoms – Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 12 174 215.

Eksperto sprendimas: atmesti paraišką.

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: vidutiniškai suinteresuoto vartotojo atžvilgiu žymuo yra tinkamas žymėti prekėms.

2014 m. rugsėjo 22 d. Bernat Montagut Viladot pateiktas apeliacinis skundas dėl 2014 m. liepos 15 d. Tarnautojų teismo sprendimo byloje F-160/12 Montagut/Komisija

(Byla T-696/14 P)

(2014/C 409/79)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantas: Bernat Montagut Viladot (Scharbekas, Belgija), atstovaujamas advokatų F. Rodríguez-Gigirey Pérez ir J. Simón Sánchez

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Reikalavimai

Apeliantas Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2014 m. liepos 15 d. Tarnautojų teismo sprendimą byloje F-160/12, Montagut/Komisija;
- Patenkinti B. Montagut Viladot ieškinį byloje F-160/12, pripažinus jį priimtiniu ir pagrįstu;
- Patenkinti B. Montagut Viladot pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus pagal Procedūros reglamento 139 straipsnį ir panaikinti 2012 m. vasario 8 d. sprendimą neįtraukti B. Montagut Viladot į atrinktų kandidatų rezervo sąrašą, ir
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis apeliacinis skundas pateiktas dėl 2014 m. liepos 15 d. Tarnautojų teismo pirmąja instancija priimto sprendimo byloje F-160/12, Montagut Viladot/Komisija, kuriuo atmestas apelianto skundas dėl konkurso EPSO/AD/206/11 (AD 5) atrankos komisijos sprendimo neįtraukti jo pavardės į šio konkurso rezervo sąrašą.

Grįsdamas apeliacinį skundą, apeliantas remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su pirmosios instancijos teismo padaryta teisės klaida aiškinant pranešimo apie konkursą priedo 3.2 punkto reikalavimus ir Ispanijos teisės aktus dėl universitetų diplomų.
 - Šiuo pagrindu teigiama, kad Tarnautojų teismas nagrinėjo tik tai, kad B. Montagut universiteto diplomai nėra „oficialūs diplomai“, – nors apeliantas to nei ginčijo, nei neigė, – ir nepaisydamas savo paties praktikos neatsižvelgė į tai, kad B. Montagut diplomai yra universiteto diplomai, kaip reikalaujama konkurse – „diplomu patvirtintas bent trejų metų universitetinis išsilavinimas“.
2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su teisinio saugumo principo pažeidimu.
 - Šiuo pagrindu teigiama, kad Tarnautojų teismo sprendime Ispanijos teisės nuostatos – Universitetų įstatymas 6/2001 – nebuvo pakankamai ir išsamiai išnagrinėtos, kiek tai susiję B. Montagut universiteto diplomu, kad šis galėtų būti įtrauktas į rezervo sąrašą, nesivadovauta jo paties praktika panašiose bylose (Thomé/Komisija, F-97/12), nesivadovauta pranešimo apie konkursą sąlygomis, kaip numatyta pranešimo apie konkursą priedo 3.2 punkto reikalavimuose.